

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

MEGJELEN NAPONKINT PÉNTEK ÉS VASARNAP KIVÉTELEVEL.

Előfizetési árak:
 helyben, vagy postán küldve:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 — —
 Negyedévre . . . 2 — 50 —
 Egy hónapra . . . 1 — —
 Egyes szám 4 kr.

Előrehozható helyben:
 Főleg K. Lajos könyvkereskedésében
 és a kiadóhivatalban. (Főleg 1828. sz.
 alatt.)

Hirdetési díj:
 Négy hónapra feljebb sorozt 5 kr. Nagyból
 torjelölt a többszöri hirdetések alká
 szerint jutányos áron vételnek fel. Bélyeg-
 díj minden külön bejelölésért 50 kr.
 Hirdetést vagy reklámot magában foglaló
 újsónagóra 50 kr.
 Nyitlított közlemények minden példán
 50 krajczár.
 Hirdetéseket felvételnek a szerkesztőség-
 ben és kiadóhivatalban. Főleg 1828. sz.
 alatt.)
 Kéziratok nem adóznak vissza.

Don Kulimázó.

Debreczen, apr. 25.

Előre is bocsánatot kérek az olvasótól azért, hogy e helyen, mely komoly politikai kérdéseket megvitatására van szánva, egy félig-meddig személyes ügygel foglalkozom. Nekem nagyon ritkán vannak személyes ügyeim s azokkal nem szoktam a közönség elé hozakodni, a nevem nagy ritkán szerepel nyilatkozatok és nyitlított közlemények alatt: — de most, miután higgadt megfontolás után beláttam, hogy más feyyver nem áll rendelkezésemre a nyilvánosságnál, kénytelen vagyok ezt az ügyet itt tárgyalni s ha itt-ott élesebb hangot használok is, azt ne izlésem hiányának, hanem jogos felháborodásomnak tudja be az olvasó.

Szombaton a helyi lapokban egy egyszerű kis újdonság jelent meg, melyben el volt mondva, hogy V. Gy. ur megvált a »Debreczen-Nagy-Váradai Értesítő« szerkesztésétől. Ezt az egyszerű hírt a Kutasi Imre felelős szerkesztése alatt megjelenő »Debreczeni Hírlap« oly csufondáros kommentárral kísérte, mely bizonyára megbotránkozott minden elfogulatlan olvasót. Érdemes emberek, nevezett lapnak volt szerkesztői voltak megbántva, kik azonban mindeddig nem léptek föl a közlemény írója, vagy sugalmazója ellen, jól tudván azt, hogy számarordítás nem halik a mennyországba; de a közmebotránkozásnak tegnapielőtt úgy a »Debreczeni Ellenőr«, mint a »Debreczen« hangot adtak.

Elismerem, hogy a visszatérő közlemény, mely a »Debreczen«-ben megjelent, nagyon éles hangon volt tartva; de hát meglettem én ezt máskor is Kutasi Imrével szemben. Valahányszor egy-egy hunczfutságáról, melyet vagy ellenem, vagy az általam szerkesztett lap ellen elkövetett, tudomást nyertem, azonnal megtoroltam azt. Neha mosolyogtak rajta, ha t. i. jó volt a viccz, máskor bosszankodtak miatta, ha a viccz nem sikerült.

A „DEBRECZEN“ TARCZAJA.

TAVASZI DAL.

Mégis fakad, mégis cseng már a liget,
 Természet, még most vagyok csak a tied!
 Most vallom még csak fiadnak magamat,
 Mikor így ver fülemle, pittypalattya!

Járom az új, a feltámadt világot.
 Gyönyörömben szinte föl-fölkiallok.
 Teli gyül a szívem is új erővel:
 Én vidor dall, virágot ver a föld fel.

Sohse hittem, hogy én legyek így boldog,
 Mikor tegnap szememből még könny omlott.
 Lám, a ki fenn őrzi a lég labát,
 Igaz lelket, előbb-utóbb, meggyógyít.

Süssetek csak, fiatal, szép sugarak,
 Hadd ifjodjam e lobogó láng alatt!
 Tán nem is az ezek bolygó, mi ragyog;
 De a leltem, hiszen oly boldog vagyok.

E. Kovács Gyula

Ujfalussy kapitány.

Írta: Kacsér Vilma.

I.
 A sápadt, vérszegény Veidemann lány az ablaknál állott.
 Künn nagy pelyhekben hullott a hó a fakó égből. Ujfalussy kapitány végig dőlt a plüss chaise-longue-on, s nagy lakkesizmájának sarkantyuit a piros arabeszkes persa szőnyeghez verdeste. Egy fauteillen hevert kardja. A nagy, nehéz kard sok helyen be volt horpadva, s szomoruan csinggett róla a színehagyott, rongyos port-dépais.
 Az egész alak csak roncsa volt a szép

Igy folyt ez évek óta. Kutasi Imre rendszeresen zsebre rakta a legmaróbb gunyos kifejezéseket is, — de mindeddig kenyértörésre nem került köztünk a sor.

A legutóbbi támadásomnak azonban már voltak nemi következményei. Tegnap d. u. ugyanis fölkerestek Király Gyula és Vecsey Imre városi tisztviselő urak, mint Katona Imre és Than Gyula uraknak, a »Debreczeni Hírlap« munkatársainak megbízottai. Nem mint párbaj-segédék jöttek, hanem egy kis magyarázatot kértek tőlem.

Nevezetesen Kutasi Imre azt állította lapjának munkatársai előtt, hogy a »Debreczen« hétfői számában »Don Kulimázó« cím alatt megjelent újdonság nemcsak ő reá, hanem lapjának munkatársaira is vonatkozik. Katona Imre és Than Gyula urak tiltakoztak e feltevés ellen s be akarták bizonyítani Kutasi Imrének, hogy a nehezelt újdonság egyedül Kutasi Imrének szól. E végből kérétek föl Király Gyula és Vecsey Imre urakat, hogy tőlem magyarázatot kérjenek.

Ily alakban lévén föltéve a kérdés, én nagyon szívesen kijelenttem a megbízott urak előtt, hogy az az újdonság, mint minden sora mutatja, egyedül és kizárólag Don Kulimázóra vonatkozik, tehát egyedül csak Kutasi Imre vonhat ezért felelősségre.

A megbízott urak, teljesen megelégedve kijelentéssel, szívélyes bucsuvétel után eltávoztak.

Ez az ügy tehát, mint a megbízott urak is kijelentették, Katona Imre és Than Gyula urakkal szemben, be volt fejezve; Kutasi Imre részéről azonban senki se jött hozzám.

A befejezett ügy dacára a Kutasi Imre felelős szerkesztésében megjelenő »Debreczeni Hírlap« tegnapi száma, a leggyalázatosabb ortámadásnál is alábbvaló szerkesztői üzenetel közölte:

— A röt bibó-nok lapjában, az örültek házából kikerült szerkesztőnek vezetése alatt megjelent, állami bélyegpályázati cikke néve, a jelzett címet kijelenti, hogy miután nevezett fontos állás betöltésére nem bír kellő kvalifikációval, arra nem pá-

lyázik s így tért enged a cikkíróknak. Mielőtt azonban pályázatát benyújtaná, kellő képességről adjon bizonyítványt az ált., hogy akassza föl magát, mielőtt ismét visszakérülne a bolondok házába.

Ezt így, amint meg van írva, az olvasó közönség legnagyobb része nem értheti meg; de az alábbiakban megadom én hozzá a kommentárt.

Nem tételezem föl se Katona Imre, se Than Gyula úrról azt, hogy ezt a szerkesztői üzenetet ők írták volna. Mert ha ezt ők cselekedték, mielőtt a lovagias formában megindított ügynek befejezését megvárták volna, akkor örökre diskvalifikálták magukat. Nem, ezt ők nem tehették; mert ilyen gyalázatos támadásra kerek e világon egyedül Kutasi Imre képes. Ő írta meg valakivel (nem kereselem, hogy kivel) a szerkesztői üzenetet, maga — felelős szerkesztő létére — sokkal nagyobb számú levén annál, hogy sem egy egyszerű mondatot meg tudjon írni.

Más formában tehát, mint a hogy most teszem, e piszkoságról nem tudok magamnak elégtételt szerezni. Mert ha Kutasi Imrére kérdőre fogom, ő a szerkesztőség tagjaira hárítja a felelősséget (ismerem már ezt a jó szokását), a szerkesztőség tagjai viszont arra hivatkoznak — teljes joggal — hogy ők a Kutasi Imre meghagyásából írják azt, amit írnak. Nincs tehát egyéb hátra, minthogy a tollal elkövetett gazságot én is tollal toroljam vissza. A korbácsra, melyet Kutasi Imre megérdemelne tőlem, sajnálom a pénz. A bivaly-bőr külömben is, melyből a korbács készül, sokkal nehezebb annál, hogy sem azt a Kutasi Imre testével érintkezésbe lehetne hozni. A vére viszont nem szomjazom; mert a mint a liba-piszok előli a pázsitot: úgy a: ő romlott vére is megfertőztetné azt a földet, melyre hull.

Az, a kit ő a szerkesztői üzenetben röt bibó-noknak nevez, nem szorul az én védelmemre; különben sem alázhajta le magát annyira, hogy olyan nyomorult emberkével, mint Kutasi Imre, szóvitába bocsátkozzék, vagy tőle bármi formában elégtételt kérjen; nekem azon-

gue-ról. Lépteinek zaja elenyészelt a vastag, sznyrna szőnyegen, s a leány nem vette észre, hogy a háta mögé került, csak mikor forró lehelletét érezte nyakán, mely egészen extasisba hozta, s aztán az a tüzes, démoni ajk oda ért, hol egy kis reszt fedetlenül hagyott a ruha.

Vére felforr, úgy égette az a csók. Elgondolta, hogy ilyen boldog nem lesz soha. Aztán valami furcsa, kesernyész hangulat vett erőt rajta.

— Mert bánt maga emgem?
 Ujfalussy magához szorította a lányt.
 — Weil ich lieb'dich kleine Kätzchen!
 Egy ajtó csaptak be. Ujfalussy a szoba közepén levő nagy asztalhoz ült, s egykedvűen kezdte betűgöngyölni az ott heverő, gyűlölt »Gül Blas«-t.

II.
 Oh az az álom!
 Szenvedőnek mehozza az irt, fáradtnak a pihenést, csüggedőnek a reményt, a szerető ele varázsolja a távollevő kedvest.

Veidemann Ada Ujfalussy kapitánynyal álmodott. Eljött hozzájuk egy délután. Esős idő volt, a nap bebújt a fellegek mögé, s a nagy szalonban majdnem sötét volt. Ő a nagy amorettekkel diszitett kályha mellett ült, összekuporodva egy széles fauteillen.

A kályhában lobogtak a hasáb fák, s bele bamult a lángba. Anyja mellette. S beszélt Ujfalussy mindenféléről. A csapodár pajtasokról, lovakról, a rezes orru Donnerhof alezredesről, ki szereti őt, mint a fiát.

S aztán egyszerre nézett: Ugy-e, nem haragszik meg Blanka mama, ha elrabolom a kedves leányt?

A mama meglepetve nézett hol rá, hol Ujfalussyra. Felé fordult:
 — Szereted?
 — Igen.

ban, a magam részéről, meg kell ezt az elégtételt szereznem s ha eddig sem kimélttem Kutasi Imrére, most még kevesebb okom van a kiméltre.

Mivel támad ugyanis én ellenem Kutasi Imre, mivel akar ő engem a közönség előtt bemocskolni? — Annak a közhírtetével, hogy én valamikor az örültek házában voltam. Én ezt sohase tagadtam, nem szégyeltem, nem tagadom; nem is tagadhatnám, mert ezelőtt mintegy 12 évvel a lapok éppen úgy tele voltak az én szerencsétlen esetemmel, mint a hogy nem régebben V. Á. képviselő idegbaját (elég kiméltlenül) tárgyalták. Sőt egyik lapban még a saját nekrológomat is olvastam.

Szenvedés-telek idők voltak azok! Megbűnhődtem én akkor a multat s jövendőt. A tulfeszített szellemi munkásság miatt ugyanis agylázam kaptam s hetekig feküdtem eszméletlen állapotban, alig véve tápszert magamhoz. Ha a láz, mely agyamat égette, még egy fokkal emelkedik vala, az engem bizonyára megöl s ma nem lennék azon szerencsés helyzetben, hogy a Kutasi Imre gyalázatoságára a közönség előtt rámutassak. A vidéki orvosok tehetetlenek voltak az én betegséggemmel szemben, melyet föl sem ismertek, hanem egyenesen örültek nyilvánítottak, szülem és rokonaim kétségbeesésére; ekkor Ujfalussy Sándor, Szatmárvármegye akkori alispánja, jelenleg főispánja, engem megmentendő, egy csendőr és ápoló kíséretében, fölszállítottattott a lipótmezei tébolydába.

Az Ujfalussy Sándor ur figyelmének, melyre mindig hálával gondolok, és a Dr. Niederman Gyula tébolydai főorvos (jelenleg igazgató) szakértelmének és kiváló gondosságának köszönhetem azt, hogy a láz, mely megöléssel fenyegetett, lassanként alább hagyott, majd teljesen megszűnt s néhány hónap alatt a gondos ápolás és orvosi szakértelem viszszaadott engem az életnek s a fájdalomtól megtört szívű anya zokogva, de már örömkönyveket hullatva, ölelte keblére visszanyert fiát.

A mama nevetni kezdtt.
 — Meine Liebe, ihr habt schnell gemacht.

Oh az az álom, édes álom!

III.
 Ebéd után átjöttek Domahidyék. A kövér Domahidyé, Lizi tante s a kis Domahidyé Emmi, s kevéssel később befordult a havas udvarra a Wiener főhadnagy kis, zöld szánja.

Ujfalussy kapitány hajtott, s Wiener Taszi nagy dogejanak — Dórának — fejét simogatta.

Az asszonyoknak eszükbe jutott, hogy kiszáncáznak ebbe a havas világba. Veidemanné befogott a hajó alakú szánjába, melyet Ruttkaytól, a platz-commandánstól vett.

Felvették téli felsőiket, s Wiedemanné még egy nagy, fehér boát is akasztott nyakába.

Elindultak. Elöl a Veidemanné szánja. Ujfalussy kapitány hajtott, mellette Veidemanné, s a hátsó ülésen Domahidyé és Lizi tante, s a Wiener Taszi szánján Emmi és Veidemann Ada.

A kis város utcái csendesek voltak. A hó egyre hullott az ólomszínű égből. Magasra torlódt, csak a házak előtt volt eltisztítva. Alig járt egy-két ember.

A kaszárnya udvaráról behuzódtak a katonák, csak az inspectio járt kimért léptekkel fel s alá a kaszárnya előtt, otromba csizmával taposva a szűzféhev havat.

A bihari hegyek felől szél jött, s szemükbe csapta a hópelyheket. Az asszonyok fekete felsőit kiprémelte a hó.

Mikor a falu végére a kereszthez értek, (a pleh Jézus levált a fa-keresztiről, s ide-oda csapdosta a szél) Veidemanné tenyereit tölcsernek alakítva száájához tette, s átkialtott Wiener khez:

És ezt a szerencsétlenséget, ezt a szenvedést, vájja arczomba most, 12 év múlva, Kutasi Imre — bün gyanánt!

Megtagadni a szenvedéstől azt, hogy az szenvedés volt s e szenvedést, melynek mindenki ki van téve, gyalázatnak minősíteni s azt csufondáros szavakkal kigunyolni: arra csak olyan alávaló gazember képes, mint Kutasi Imre!

De nem csodálkozom ezen eljárása felett. Miért lenne jobb Kutasi Imre én hozzám, mint saját gyermekeihez volt? Megtörtént (tanuim rá Trakk Géza, Gáspár Imre és Grünwald József urak — s ezt az apai szeretetet érdemes lenne a kicsinyeknek megírni), hogy Kutasi Imre haldokló leányától, haldoklása végperceiben, újabb végrendeletet csikart ki, hogy a szerencsétlen gyermek anyai örökségét, kisebb gyermekének megkárosításával, elharcolja a saját javára!

Hát én aztán mit várhatok Kutasi Imrétől?

Ilyen gazembertől, ki teljesen megérett az akasztófára, melyet nekem szánt, minden kitélik!

Egyébb mondani valóm jelenleg nincs.

Kósa Barna.

Az orsz. függ. és 48-as párt hét-főn este 6 órakor Justh Gyula elnöke alatt értekezletre tartott, melynek első tárgyat új kültagok felvétele képezte, a mennyiben Kátóna Gyula szentmárton-káti, Szamók Pál rákos-keresztúri és Pap Sándor karcagi föld-birtokosokat kültagokká megválasztották. Ezután a mentelmi bizottságban Szalay Károly lemondása következtében megüresült tagsági helyre az értekezlet Tóth Janost jelölte ki. A Spanyolországgal kötött kereskedelmi és hajózási szerződés vétetett meg tárgyalás alá sajtó Hoitsy Pál, Helfy Ignác és Thaly Kálmán hozzászólása után az értekezlet elfogadta, — egyedül a benne előforduló közjogellenes kifejezések ellen tartja szükségesnek tiltakozni. A felszólalással Thaly Kálmán bizatott meg. Végre a Romániával kötött vám- és kereskedelmi szerződés bevizsgálásáról szóló törvényjavaslatra került a sor. Ezen javaslatot Hoitsy Pál részletesen és alaposan ismertette s előadása után Thaly Kálmán, Pázmándy Dénes, Bartha Miklós, Helfy Ignác, Papp Elek, Okolicsanyi László és Lits Gyula szólaltak fel és pedig mindnyájan a javaslat ellen, úgy hogy az értekezlet egyhangúlag kimondotta, hogy a törvényjavaslat általánosságban sem fogadják el s álláspontjának a képviselőházban való kifejtésével Hoitsy Pált bízta meg, a kinek egyúttal a javaslat alapos előadásaert köszönetet szavazott.

BELFÖLD.

A magyar hölgyek Ruttkaynének. Magyarország és Erdély előkelő hölgyei tudvalegölög elhatározták, hogy részvétiratot

— Schmar! Was für ein Wetter. Geh' mer z'us.

Megfordultak. Mikor a városba értek, egészen sötét volt. Csend volt, csak a tisztikantinból hozta cigány zene hangját a szél.

IV.

Letették a hóval kiperézett felöltöket. Az elegáns, masszív dió-fa butoros szolónban két gruppe képződött. Lízi tante, Domahidy Ada és Weiner Tasi a kályha köré telepedtek. Tasi vitte a szót.

Már vagy a századik variációban adta elő »Krix-krax«-jának történetét, »ki« a mult nyári steaple-chaseban elbukott, s lábát törte. Mióta az esemény történt, ez a Tasi örökös beszéd-themája, s a szerint variálja, a milyen társaságban van.

Veidemanné a kis pianinónál ült, Ujfalussy a kották között keresgél. Végig sikolttak vékony ujjai a billentyűkön. s csendesen játszani kezdte azt a régi mistikus dalt az aranyzóke Loreleyről, ki csabos, negédes dalával örvénybe vonja a hajót.

Ujfalussy dudolni kezdett:

»Ich weiss nicht, vass soll es bedeuten, Dass ich so ...

Mindig erősebb lett a dal, s végre egész terjedelmében hangzott a csodaszép bariton. Domahidyék felnéztek

... traurig bin.

S aztán összeolvadt a csodaszép erős bariton, egy lágy édes sopránal: Veidemanné énekelni kezdett.

»Ein Märchen aus uralten Zeiten, Das kommt mir nie aus der Sinn.

Egész erővel énekeltek. Domahidyék bámultak, Tasi elhallgatott Krix-kraxával.

Ujfalussy egészen odahajolt Veidemannéhoz.

Ada elsápadt, csak most látta, hogy Ujfalussy szereti az anyját, az ő édes anyját.

V.

A hálószobába ment, s egy kis consol-

intéznek Ruttkaynéhez. Ezt az iratot, melyet Jokai Mór szövegelt s a melyhez remek kivitelű tokot készítettek, e hónap 28-án, d. u. 5 órakor nyújtják át a hölgyek Ruttkaynének. A küldöttséget özv. Pázmándy Dénesné asszony vezeti. Ugyanazok a hölgyek, a kik ezt a mozgalmat indították, elhatározták azt is, hogy Kossuth emlékére »Nemzeti négyesület«-et alakítsanak, melynek célja lesz a nők körében propagálni a nemzeti ügyeket, terjeszteni a magyarosodást stb. Ennek az egyesületnek az alakuló gyűlése csütörtökön d. e. 11 ó. lesz a vármegyeházán. Az egyesület védnökének özv. Károlyi Györgyné grófasszonyt kéri fel. Tiszteletbeli elnöknek Ruttkayné, elnöknek pedig özv. Pázmándy Dénesné választják meg. Az előkelő hölgyvilágból már eddig is igen sokan jelentkeztek az egyesületbe való beletérésre.

A delegációk egybehívása. Ő felsége a miniszterekkel megállapodott, hogy a delegációkat maj. 25-ére hívják egybe Budapestre. Ő felsége a delegációkat 26-án vagy 27-én fogadja.

A királyi Budapest. Ő felsége legújabb megállapodás szerint e hó 26-án jön Budapestre, de Maria Immaculata nászünnepe ismét elutazik.

Szerbek Kossuth ellen. Hétfőn volt Nagy-Becserek városának rendes havi közgyűlése, a melyen felolvasták az állandó választmány javaslatát, hogy 200 koronát szavazzanak meg a Kossuth-szoborra. A javaslat mellett, vagy ellen senki sem beszélt s így az elnöklő Krisztics polgármester kihirdette annak egyhangú elfogadását. — Erre a gyűlés szerb tagjai Molino sztrbzi (!) kiáltással felugrottak és tüntetőleg távoztak a tanácsteremből. A magyarság nagyon megbotránkozott viselkedésükön.

Állami anyakönyvek.

Budapest, ápr. 23.

A képviselőház igazságügyi bizottsága bevégezte az anyakönyvi törvényjavaslat legfontosabb részének tárgyalását. Azt lehet mondani, hogy tulajdonképpen letárgyalta az egész javaslatot, mert a bizottság eddigi megállapodásai és a képviselőháznak a házassági jogi törvényjavaslat hazaságkötési rendelkezéseire illetőleg hozott határozatai után, a bizottság által függőben hagyott szakaszok előreláthatólag rövid tanácskozási foglalkozást igényelnek. Ez az igazságügyminiszter hazaérkezése után fog megtörténni.

Az igazságügyi bizottság Teleszky István elnöke alatt tartotta ma ülést.

A törvényjavaslat 37. és 38-ik szakaszai változás nélkül fogadtattak el. A 39-ik szakaszt átként állapította meg a bizottság, hogy a törvénytelen gyermeknek természetes anyja által bementett neve — csak akkor jegyezhető a születési anyakönyvbe, ha ezen elismerés az anyakönyvvezető előtt az apa által személyesen történt, vagy az apa által való elismerés közokirattal igazolható.

A 40. szakasz változatlanul fogadtattott el. A 41. szakaszba beveendőnek határozta el a bizottság, hogy midőn a családi állapotból származó jogok itélet, királyi leirat által való törvényesítés, vagy örökfelfogadási szerződés által szenvednek változást, ez a körülmény az anyakönyvi lap szélén hivatalból jegyzendő fel.

asztalra dülve sirva csókolgatótt egy Makart-képet, a szép, nagy, a hütlén Ujfalussy kapitány profilját.

Leánykérőben.

A leánykérés ámbár nagyon kényes dolog, még is vállalkoztunk rá, én és Géza barátom, mert nem tudtunk már semmi érvel kitérni közös jó barátunk: Pista rimánkodása elől. — Vállalkoztunk, de kikötöttük, hogy a jövőért nem szavatolunk, annival is inkább, mert a leánynak anyja is volt, a ki mint anyós volt hivatalba (?) Pistát boldogítani otthonában.

Miután Pista barátunktól fehér asztal mellett néhány zivataros estén elbucsztuunk alaposan, e'indultunk éjféli tájt utunkra.

Az igazat megvallva, mikor a vonat elindult már velünk, összenézünk, s ámbár nem szoltunk semmit, végül még is bevallottuk Gézával egymásnak, hogy egyet gondoltunk: nem jó lenne-e legrnani?

Na, de benne voltunk!

Borongós téli idő volt; alig hogy elindultunk, elkezdett esni sűrűen a hó, majd megindult a fújt a szél, szóval zord, téli idő kerekedett, mely a hogy közeledt a reggel, egyre hevesebb lett, erősebben zugott a szél, sűrűbben hullott a hó. Ki nem láthatunk, de a kalau, mikor bejött, egyre mondogatta: borzasztó idő van oda kint!

Amint reggel látni lehetett, mindenféle csak nagy havat és nagy hóhalmokat láttunk, melyeket a szél separt össze.

Átszállottunk egy másik, u. n. vidéki szárnyvonatra, de kétéseményekkel, mivel sürgönyöztek, hogy imitt-amott kisebb hófúvások vannak a vonalon.

Ugy is volt, mert a második állomásnál tovább nem lehetett menni, elakadtunk délelőtt 10 óra felé Kükán, és pedig úgy, hogy az állomásfőnök kijelentette, hogy a legutóbbi sürgönyök szerint, legfeljebb c-ak másnap reggel

A 42. szakaszon érdemleges módosítás nem történt.

A házassági anyakönyvekről szóló 43—44. §§-ok az igazságügyminiszter távolléte folytán függőben hagytattak.

A 45—50 §§-okat változatlanul fogadta el a bizottság. Az 51-ik §-ba azt vette be, hogy az elhatározást tartalmazó ítélet is a bejegyzés foganatosítása végett hivatalból közlendő az anyakönyvvezetővel, kimondta továbbá, hogy az anyakönyvvezető által feljegyzendő az itélet bíróság megjelölése s az ítélet kelte és száma.

Az 52. § első bekezdése a következő új szöveget nyerte:

»A szabályszerűen lezárt és aláírt anyakönyvi bejegyzés kigazítása akár hivatalból, akár a felek kérelme folytán csak bírói határozat alapján történhetik.«

Az 53—55-ik szakaszokat érdemleges módosítás nélkül fogadta el a bizottság. Az 56-ik § első bekezdését következőleg állapította meg:

»A bejegyzés (tudniillik magyar állampolgár külföldön történő születésének és halálésének bejegyzése) vagy az érdekelte felek által bemutatott külföldi anyakönyvi kivonat alapján, vagy a fennálló nemzetközi szerződések értelmében hivatalból közölt anyakönyvi kivonat alapján történik.«

Az 57—63. szakaszok változatlanul maradtak. A 69-ik §-ban kimondta a bizottság, hogy az anyakönyvek vezetésére vonatkozó részletes utasításokat az igazságügyminiszter állapítja meg.

A 70—71. szakaszokat törölte, a 72—75. szakaszokat pedig érdemleges módosítás nélkül elfogadta a bizottság.

A törvényjavaslat tárgyalása ekként a függőben maradt szakaszok kivételével befejeztetett.

KÜLFÖLD.

Egy híres anarchista elfogva. Terrara anarchistát, az összes merényletek in-tézőjét, kit Carnotnak is neveztek gunyból, Londonban elfogták. A rendőrség előtt úgy nyilatkozott, hogy Millville rendőrfelügyelőt megakarta ölni, mert sok társát elfogatta. Erősen hiszi, úgy mond, hogy 3 év múlva az összes kormányokat kiirtják.

A cárevis esküvője. A cárevis esküvője, mint Amsterdamból táviratozzák, jul. 22-én, az orosz czárnő nevenapján lesz. Alice hercegnő már szorgalmasan tanulja az orosz nyelvet.

Föld és hitel.

Egyetlen szilárd lételap a földön: a föld maga. A föld igazi ősanja. A földben van gyökere minden életnek. A föld említen taplakozik minden élet. A föld talpkövein épül a hajlék, az otthon, a tulajdon, a szülőföld, a haza. Árva lélek, száműzött bolygongó az kinek otthona nincs, a hol lehajhassa fejét, mint anyja ölére a gyermek. És ki adna mindennapi kenyeret az embernek, ha nem a barazda?

A földtulajdon a gazdamester királysága, mely léténk alapját, erőt, méltóságot kölcsönöz. A földön emelkedő hajlékokban játszik le a családok elete. Törekvések, szokások, er-

mehetünk tovább, ha ugyan addig tiszta lesz a vonal.

— Na, Géza pajtás, — sohajték fel, ez a mi leánykérésünk elég jól kezdődik.

— Mindegy, nem tehetünk róla: menjünk fedél alá, a mi annyit jelentett Géza szótárában: menjünk a vendéglobé. Kükán, az első vendéglobé, melynek egy nagy löfej volt czégerén ezen felirással: »Busuljon a ló«, nagy nehezen elvergődünk.

Beletörődve a helyzetbe, elkezdünk enni és inni villásreggelire; majd folytattuk nyomban az ebédet, úgy hogy d. u. 1 órakor már huzta a cigány, az asztalon kétszer tizenegyet felliteres üres üveg volt; Géza már négy kukai törzsvendéget dobott ki az ajtón, mikor egyszerre csak belépett az én anyósom, épen akkor, mikor én a cigány előtt kurjantottam el, hogy »soh, se halunk meg — ha így élünk!«

Mikor megfordultam, előttem állott anyósom s olyan tekintettel nézett végig rajtam, hogy abban a pillanatban azt hittem, hogy jeges vizzel öntötték le, lélekzetem elakadt, szólni nem tudtam. . . Géza barátom ravaszul mosolygott.

Ez volt a helyzet, mig anyósom kibontakozva a kendőből és bundából, megszólított:

— Ah! kedves vejem uram, hát mi ez? Mi jártaban van erre, hogy ilyen vigan van, mi?

— Hát izé . . . kérem.

— Mifele izé; akarom tudni, hogy miért adta magát erre a költekező lump életre, és kivált mit keres maga itt?

— Hát a mama? — vetém oda.

— Én magukhoz akartam menni meglepetésben; bejöttem a szánál a faluból s a vasutnál ha lóttam, hogy most nem lehet tovább menni, azért jöttem, hogy megvárjam a mikor tovább lehet menni, mert a mit én felteszek magamban, azt vegre is hajtom.

— Tudom, tudom!

kölcsök azon a hanton fakadnak, a melyen az ember él. Tapasztalatokat tapasztalatokhoz fűznek a család törzséből sarjadó nemzedékek, közös emlékek hatják át a közös vért, hagyományok szövődnek az e-kölcsökből, tanulástól tanulásra gyűjtve gazdagodik az élet, melynek öröklött szellem szab irányt és fejlődési törvényt. A földön áll a hajlék, a hajlék kövein épül nagyra a község, a társadalom, az állam, valamint családból lesz a nemzetség, a néptörzs, a nemzet a szent haza földjén.

De a földdel, melyen tüzhelyünk áll, miénk az ég is fejük felett, miénk a napsgár, mely vetéseinket érleli, miénk a mezőinket öntöző felhő, a malomkerekeinket hajtó szél és hullám. A földdel miénk a kincsek egész világa, a föld alatt és föld felett.

A kinek földje van, ha csak egy talpalatnyi is, annak van alapja, a hol megvethesse lábát a hullámzó élet örök ingadozásában, van tüzhelye, a melyet tulajdon erőssége oltalmaz, van tere, melyen egy kis világot alkotha! magának, tele az életgyönyörűségekkel. Ezért van az, hogy tulajdon földjébe gyökeret ver az ember testével, lelkével.

Érzésünk ezer szákkal szövődik fűhöz, fához, mely az otthon édessé varázsolja.

A föld magához köt, szilárdra tesz, állandó természetet ad. Ragaszkodásunk arra ösztönöz, hogy őrizzük, ápoljuk, a mi a földnek nekünk kedves. Azért a földbirtokos ellen-sége minden vizsgáltnak és háborgásnak, mely hajlékon duhat és vetéseken gázolhat. A földbirtok békészeretővé, a biztonság oszlopává neveli az embereket. Zavargásokban csak veszthet az, a kinek veszteti valója van. A földbirtok villámhártó a társadalmi viharok ellen.

A mai társadalmi háborgások korában nincs más menedéke a világnak, mint a földbirtok.

Még a duvadnak is megvan a maga barlangja, a madár is, puha ágat talál fészékben. Legyen tüzhelye az embernek is, legyen földje, kerteskéje, hol a maga ura, a hol neki terem gyümölcsöt a saját kezével ültetett fa, a hol nemes munka tesz becsesé minden porszemet és az ember létét a szeretet ezer szálain fűzi a nyugalomhoz és békehez.

Okos és lelkes gyárurak gyármunkásaiknak is kis hajlékokat építenek kedves keretekkel, hogy azokat az iparkodó munkások lassanként apró törlesztésekkel tulajdonukba megszerezhessek. Az ilyen gyár körül valósa-gos erőtímenyek ezek a munkásházikók. Ezek oltalmazták a nagy gyárakat munkásháborgóktól, a dinamittól, a munkás maga is felti házikóját minden vészeltől, azért nemcsak mag nem okoz vészelt, de másokat is visszatar-t a zavargásoktól.

A vagyontalan mezei népet telepítésekkel igyekszik földhöz juttatni minden gondos állam. Földet ad a népnek, eszközöket ad kezébe, hogy hajlékot építhessen, munkához foghasson és megvethesse boldogulásának alapját. Földhittel-és járadékbankok olcsó pénzt kölcsönöznek a telepítőknak, hogy módjukban legyen letörleszteni a kölcsönt és tulajdonul megszerezhessek a földet.

A csavargó, veszélyes elemeket így köti meg a föld állandó lakhelyekhez, békés mun-

— De feleljen, mit keres maga itt? Elmondtam, hogy leánykérőbe megyünk, de itt Kükán mi is megrekedtünk.

Elhitte, úgy látszott, nem haragszik érte; csak mikor az üres üvegekből rakott sűrű üveg-erdőt meglátta, akkor újra végig mért nem egészen szelid anyós tekintetével.

Leült mellénk; én, mivel hogy igen nagyon vágytam a friss levegőre, kimentem.

Addig, mig én kint szellőztem, Géza barátom, ki mindig nagy heccz-mester volt, azt mondta anyósomnak, hogy egy szó sem igaz abból, amit mondtam; ő neki volt dolga Kükán, én meg elszóktam véle lumpolni, mert otthon nem lehet — mivel minden kitudódik!

Én bejövök felnyugodtam s leülök az asztalhoz, mire Géza azonnal felállt s kiment.

Alig hogy kiment Géza, anyósom nekem zudult, hogy hát tegyem bolondná a nagyapám stb. stb., illik ez elmenekülni a feleség elől aürrög alatt, csakhogy lumpolhassak, költszem a pénzt, hát ez az . . .

— De mama kérem.

— Egy szót sem! — rivallt rám.

És hallgattam — a muzikus cigányok kacagtak . . . Géza belépett . . . anyósom haragosan felkelt, elment a vendég-szobába.

Mikor elment, Géza bejött és elkezdett kacagni — vallatásomra megmondta, mit nevetett.

Én mérgemben megátkoztam: — Legyen neked egy olyan anyósd, mint az enyém s kísérje minden lépésedet éber gondoskodással!

És úgy is van! Géza káromkodik, én meg mint edzett vó, kacagok.

Igen én, meg Pista barátunk is kaczag, mert a kért leány nem adták neki s elvett egy szép fiatal özvegyet — anyós nélkül!

Don-Gó.

kához, a biztoság s pülő család megannyi yamán emberrajkán nemzet erejét meg egyaránt.

A fenyegető tá veszedelmeitől minde menekül.

E.-Amerika gaz ki azok között, kik a nem találnak kereset gazdákat csináljon az kik máskülönbön társ nának. Így készül Aa mi háborura — földök liek számára.

Anglia és Irland földkérdés rendezése

Lair ketsebbees reket a francia mez menthessék a haldok romlásból, a népet az országot az anarkia.

A Nemethirodu ható szavát maga a a hatalmas császár, s sürgesen a földbirtok nak, melynek fenntart a milliók fegyveres az államot a társ bolasaitól.

Hazánkban is a zógazdasági törvény kával pótolja képvis mezógazdaságról és törvényjavaslatokat.

Határi

Találkozó szerdai egyület Otthonban.

Sétahangverseny vasárnap d. u.

Színházi előadás

Munka-tanítás a lai műhelyben, szerdai óráig.

Apr. 25. Az alsó társulat közgyűlése a u. 4 ó.

Apr. 26—30. So

Apr. 28. A vá

Apr. 29. A kasz

Apr. 29. A debre

lése.

Május 3. Az ipar

a Margit-fürdőben,

Május 4. A vör

gyei választmányának

székházának nagy term

Május 6. A munk

gyűlése.

Május 16. Hajdu

Junius 2. A deb

a Margit-fürdő tánczter

Ujdon

* Endrődy Sa

ról. Szép verset írt

legutóbbi számában

zamatu vers két utol

Magyarország

Sötét gyászoló

Harangjai toll

Összejöly egy

Felhallatszok

A királyi pal

Ferencz Jóska

Sirva borul d

* Vályi Ar

48-as párt alelnöke,

szerte oly mely rész

kezett haza teljesen

ész Vályi Janos kis

reményekre jogosít

egész betegsége alati

gyógyult képviselő eg

politikai pályától, ma

* Egyház. A

ház tanácsteremben

g a z a s a g t i ü l t

ügyek. Ugyanott f. h

i s k o l a s z é k i

tök fizetésének rend

* Színház. T

l u s i a k v i g j a t é k a

nézte végig. Az elő

szag volt észlelhető s

laknak, a melyen tokat tapasztalatokhoz sarjadó nemzedék az a közös vért, az erkölcsökből, illetve gazdagodik az élet, szab irányt és fejletést áll a hajlék, a hajlék közeg, a társadalmasaladból lesz a nem-nemzet a szent haza

en tűzhelyünk áll, mi-ett, miénk a napsu-eli, miénk a mezőin-kereskeinket hajtó szel-énk a kincsek egész é-ki felett.

ha csak egy talpa-ia, a hol megvethes-örök ingadozásaiban, tulajdon erőssége ol-egy kis világot al-let gyönyörűségeivel, adon följebb gyökeret-ekével.

akkal szövődik fi-otthont édessé va-

szilárdá tesz, al-ágazkodásunk arra-oljuk, a mi a fölt-ert a földirtokos ellen-es háborgásnak, mely-eken gázolhat. A föld-iz biztonság oszlopaiva-argásokban csak ve-temen valója van. A föld-társadalmi viharok

háborgások korában- a világnak, mint a

mégvan a maga bar-ágyat talál fészke-embernek is, legyen-maga ura, a hol ne-sajat kezeivel ültetett-ész becses-e minden-ekét a szeretet ez-rhoz és békehez.

urak gyármunkásaik-epitenek kedves ker-és iparkodó munkások-esekkel tulajdonukba-ten gyár körül valósá-a munkaházikók. Ezek-urak munkaháborga-munkás maga is feiti-ol, azért nemcsak ma-le másokat is vissza-

zét népet telepítésekkel- minden gondos állam-eközöket ad kezébe,- munkához foghas-ldogulásának alapját.-ások olcsó pénzt köl-ek, hogy módjukban le-éselésont és tulajdonul-ek,

yes elemeket így köti-lyekhez, békés mun-

eres maga itt?

ánykérőbe megyünk,-kedtünk.

nem haragszik érte;-gekéből rakott sűrű-akor újra végig mért-és tekintetével.

mivel hogy igen na-egőre, kimentem.

int szellőztem, Géza-heczz-mester volt,- hogy egy szó sem-; ő neki volt dolga-tem vele lümpolni,- mivel minden ki-

ngodtan s leülök az-onnal felállt s kiment,- Géza, anyósom nekem- bolondá a nagypá-enekülni a feleség elő- lümpolhassak, költsem

— rivallt rám.

muzsikus cigányok- belepelt . . . anyó-ment a vendég-szo-

za bejött és elkezdett- megmondta, mit ne-

gátkoztam: — Le-nyosod, mint az enyém- edet eber gondosko-

ka káromkodik, én meg

barátunk is kaczag,- adták neki s elvett- anyós nélkül!

Don - Gó.

kához, a biztosság szeretetéhez. Minden települő család megannyi méhkas, mely idő folyamán emberrajokat ereget, gyarapítja a nemzet erejét munkában, honvédelemben egyaránt.

A fenyegető társadalmi világháborgások veszedelmeitől minden ország a földbirtokhoz menekül.

É.-Amerika gazdátlan földjeit osztogatja ki azok között, kik a gyárak, üzletek körében nem találnak keresetet, hogy ilyen módon jó gazdákat csináljon azokból a munkásokból, kik máskülönben társadalmi felforgatókka válnának. Így készült Amerika a nagy társadalmi háborúra — földdel a kezében a földnélküliek számára.

Anglia és Irland legégetőbb létkérdése a földkérdés rendezése.

Lair kétségbeesetten keres gyógyító szereket a francia mezőgazdaságnak, hogy megmenhessék a haladók mezőgazdaságot a végromlástól, a népet az elzülléstől és Franciaországot az anarkia válszáraitól.

A Németbirodalomban telelemi messze-ható szavát maga a földrengető seregek ura, a hatalmas császár, hogy erőt és támogatást sürgessen a földbirtoknak és mezőgazdaságnak, melynek fenntartó és mentő ereje nélkül a milliók fegyveres seregei sem biztosíthatják az államot a társadalmi kitérések rombolásaitól.

Hazánkban is megmozdult valahára a mezőgazdasági törvényhozás is, hogy gyors munkával pótolja képviselőházunk a telepítésről, mezőgazdaságról és mezőrendésről szóló törvényjavaslatokat.

Határidő-naptár.

Találkozó szerdán és szombaton d. u. a Gőcny-egyesület Otthonában.

Sétahangverseny a Margit-fürdőben minden vasárnap d. u.

Színházi előadások kezdete este 7 1/2 órakor.

Munka-tanítás a kézügyesítő egyesület iskolai műhelyében, szerdán és szombaton d. u. 3-5 óráig.

Apr. 25. Az alsó-szabolcsi tisztai ármentesítő társulat közgyűlése a városháza nagy termében. D. u. 4 ó.

Apr. 26-30. Sorozások Debreczenben.

April 28. A városi daleylet dalestélye a Margit-fürdőben.

Apr. 29. A kaszinó közgyűlése. D. e. 10 ó.

Apr. 29. A debreczeni vadász-társulat közgyűlése.

Május 3. Az iparos ifjak dalkörének dalestélye a Margit-fürdőben.

Május 4. A vöröskereszt-egylet hajduvármegyei választmányának közgyűlése, Hajduvármegye székházának nagy termében. D. u. 4 ó.

Május 6. A munkás betegsegélyző pénztár közgyűlése.

Május 16. Hajduvármegye közgyűlése

Junius 2. A debr. könyvnyomdászok jünialis a Margit-fürdő tánctermében.

Ujdonságok.

*** Endrődy Sándor verse Kossuth-ról.** Szép verset írt Endrődy Sandor az Élet legutóbbi számában Kossuth Lajosról. A népies zamatú vers két utolsó szakat itt adjuk:

*Magyarország végtől-végig
Sötét gyászról feketélték;
Harangjai tompa hangja
Összefoly egy nagy jajhangba.*

*Felhallatszák Budavárba,
A királyi palotába;
Ferenec Jóska csak hallgatja —
Sírva borul az asztalra . . .*

*** Vályi Árpád,** az orsz. függ. és 48-as párt alelnöke, kinek betegsége ország-szerzte oly mely részvetet keltett, közelebb ér-kezett haza teljesen felgyógyultan, atyja, az őz Vályi János kíséretében, ki méltán nagy reményekre jogosító egyetlen fia közeléből egész betegsége alatt el nem távozott. A felgyógyult képviselő egy időre távol az idegpon-tól politikai pályától, majtisi birtokán fog pihenni.

*** Egyház.** A debreczeni ev. ref. egy-ház tanácstermében f. hó 25-en d. u. 3 órakor g a z d a s á g i ü l e s tartatik. Tárty: folyó ügyek. Ugyanott f. hó 28-an delután 3 órakor i s k o l a s z é k i ü l e s ez. Tárty: a tani-tók fizetésének rendezése.

*** Színház.** Tegnapi Sardon »A jó fa-lu s i a k « vigjátékát kevés számú közönség nézte végig. Az előadásban bizonyos vonatotti-ság volt észlelhető s a közönség magatartá-sából is kitetszett, hogy vágyik már valami ujdonság után. T a p o l c z a i sok gondall játszott, különösen a szavalati részeket adta elő nagy hatás mellett. A r d a i Ida nagyon nebezen melegedett bele a játszásba, C s e r n i Berta kedves volt. Püspöki, Nyilasi és Krémer ele-mükben voltak. Bacs Karoly, és különösen Sándor E. jök voltak. Ma Varney Louis ope-rett-je »Fanchon asszony leánya« adatik, itt először.

*** Felhívás.** A debreczeni önálló mun-kás betegsegélyző pénztár alakuló közgyüle-t tart a városháza kis tanács termében május 6-an d. u. 2 órakor, melyre oly meúj-gyész-let hívatnak fel azon tagok, kik a pénztárban eddig is részt vettek, hogy csakis tagkönyvük előmutatásával vehetnek részt a gyűlésen. A z e l n ö k s é g.

*** Debreczeni törvényszék.** Ma itelt a kir. törvényszék V a c z i István felett, ki Balogh Péter tanyájára, míg az hazuról távol volt, az ablakját feifeszítve, betört s élelmi-szereket s más ingóságokat tolvajlott el. A kir. törvényszék egy évi fogházra itelte. Vádított az ítéletbe megnyugodván, az jogerőre emelkedett.

*** Dalestély.** A kereskedő ifjak önképző egyesületének dalköre maj. hó 5-en a Margit-fürdő dísztermében, változatos műsorral, dalestélyt tart, melyre előre is felhívjuk az érdeklődők figyelmét.

*** Verekedés.** Juhász Mihályné nyel-ves meyenecsé s ma delélt a piaczon járó nép nagy gyönyörűsége szóvitába elegye-dett Szemes Antallal. Az eszmecseré vége az lett, hogy a hős asszony »alaposan helyben-hagytat az ifjut. A scena a rendőrség előt-nyer elintéztét, a mint várható, nem »lovagias uton.«

*** A halalos ágyon.** A nagy néni (alalos ágyán): Azon vagyk éppen édes unokácsém, hogy végrendeletemet megtessem Tudom azonban, hogy te sajnos, épeességel nem vagy vallásos . . .

— Dehogy, dehogy édes nagyuném, ellen-kezőleg . . .

A nagy néni. Ugy? Akkor bizonyára örülni fogsz azon, hogy egész vagyonomat az egy háznak testáltam . . .

*** Csendélet.** A rendőrségnek ugyan csak sok dolga akad így a vásárok alkalmá-val, midőn Debreczenben üi fel tanyáját a vidék tolvaj-világa. Számítlan zsebmetszés és vásári tolvajlás történt a mostani vásár alatt is. A bűnösöket persze a kapitány hel-dásan megbünteti, az idegeneket pedig haza tolonczoltatja.

*** A kutmester figyelmébe.** A varga-utezai nyit kut mar napok óta áll romlott ál-lopokban. Tekintve azt, hogy ez a kut a víz-szükségletet nagy utczanak adja naponként, mily kellemetlenség az, hogy meg ez ideig sincs megigazítva. Talán a kutmester saját szobrat akarja itt feláthtatni, hogy nem igazíttatja meg! (Beküldet)

*** A hódmező vásárhelyi zendü-lés.** Hódmező-Vásárhely, április 24. A zendü-lés áldozatait, Vincze Imrét ma deléltől tíz órákor temették a város szelén levő városi kórházból. A temetés csöndes volt. Csak vagy tíz tizenöt elvtárs és nagy csapat asszony kíserte a boldogul at utolsó útján. Közvetlen a halottaskösz után Vincze Imre apja, édes anyja és testvérei mentek zokogva. Pap nem volt a temetésen, mert a halott hozzátartozói maguk nem akarták. A halottat a régi reformatus temetőben hantolták el. A sírnál a családtagok és a többi hozzátartozók hang-gos jayve-zekelés-el bucsuztak a halottól. Az apa földokolva kiáltotta:

— Ki adja vissza fiamt!?

A temetőben Póka alkaptány és Tyll esendőr százados voltak jelen

A család tagjai kérték, a halottat, hogy hazuról temethessék, de a hatóság megta-gadta a holttest kiadását. A temetés idejére a katonaság keszenlétben volt.

A sírnál a kántor rövid imát mondott, ez volt az egész szertartás.

A főispán sürgős felterjesztést intézett a beügyminiszterhez, hogy a május elsejére tervezett munkásünnepet az alföldi váro-sokban tiltsa be. A csendőrségnek tudomása van róla, hogy több budapesti szocialista ér-kezett a városba.

A törvényhatósági bizottságnak küldött-sége fölkereste Kallay főispánt és a főkapitány felfüggesztését kérte tőle. A főispán azt vála-szolta, hogy ezt tegye meg maga a városi köz-gyűlés.

Ma öt órakor a gazd. egyesület helyisé-gében a holnapi városi közgyűlés tárgyában előterkezest! lesz, a melyen megvitattják a teendő intézkedéseket.

Szentgyörgyi hurczolkodás.

— Alkalmi közlemény. —

A napokban a Reichswer című katonai lap, melynek háta mögött magas állasu urak állanak, napnál fenyesebben kistűtötte, hogy ha Windisgratz herczegtől nem veszik el 1849-ben a fővezérséget, ugy a kapolnai, isaszegi, váci, nagy-sarlói győző, — már mint Windisgraezt herczeg — kelepcebe csalja a magyarokat s az orsz sereg közbelepése elmaradt volna. Mivel pedig az idézett katonai lap elárulja, hogy adatait a hadi levéltárból merítette, igényt tarthat arra, hogy komolyan vegyük. De hat mit tehetünk mi arról, hogy már Bercsenyi, a vitez kuru cz generalis réges-régen a követ-kező versben írta meg, hogy mit tart a né-metről:

*»Bátya, ne bígyj a németnek,
Akármivel hitgetnek.
Mert ha ad is nagy levelet,
Mint a kerek kőpenyeged,
Pecsétet üt olyat rája,
Mint a holdnak karimája:
Nincsen abban semmi virtus
Verje meg a Jézus Krisztus!«*

Ez a vers minden valóságosság szerint nincs meg a hadi levéltárban, valamint annak a szegény esztergom-megyei fészolgabirónak jeles moudása sem, a ki a hanyatt homlok Becs fele retráló Windischgraezt üdvözölvén nyelve megbicsaklott s Euer Durchlauch t (fenséged) helyett így fogadta.

— Euer Durchlauch t. Mi magyarul azt teszi, hogy: Szaladó ur!

A herczeg, a kinek találmánya a »Rück-wärtskonzentrirung« és az, hogy »az ember a

báronál kezdődik«, mint mondják, maga is jót nevetett ezen a találó nyelvbottlason.

Mivel pedig a Reichswehr által idézett levéltári adatokból kitűnik, hogy az akkori osztrák fővezér nagyon rózsás színekkel festette le a helyzetet, fel sem tehető róla, hogy megírta volna azt, mint vonult keresztül ezelőtt negyvenöt esztendővel éjnek évadján Pesten vert hadserege.

Egy 1848—49 napló, no meg akárhány éltes budapesti polgár mint szemtanu bizony-ságot tehet arról, hogy a megvert osztrák had-sereg Szent György nap éjszakán az ágyutal-pakat számalva, a lovak lábait rongyokkal kö-tözte be s halálraíjeden, ugyszólván lábajjhe-gyen osont keresztül a magyar fővárosban.

Szabadságharcunk leverése után, mivel a magyar írók nagyobb része a »kompromitt-áltak« közt volt, egyedül Pákh Albertnek és Nagy Ignácznak engedte meg az akkori abszol-út kormány, hogy lapot szerkesz-szen. Amazt betegsége, utóbbi pedig konzervatív hajlamai tartották vissza attól, hogy a szabadságharc-zban részt vegyen.

Abban a időben a lakásváltások, ille-tőleg hurczolkodások az ország fővárosában Szt.-György, illetőleg Szt. Mihály napján tör-ténven, Nagy Ignác, az utóheretlen humo-rista, 1850-ben április 24-en ezt írta lap-jában:

Mint minden évben, ugy az idén is nagy mérvet öltött a költözökös. A tászekerek le-giója özönl el az utcákat, szállítva a buto-rokat. A hurczolkodás az onban még sem oly nagy, mint az elmúlt évben volt.

A szegény magyar humorista azért az őszintesegert több hétig volt az Újépület ingyenes lakója, a hol csak nagyhezen tudta el-hitetni a löbi. Kriegserchtelt, hogy a mult évi hurczolkodás alatt nem Windischgraezt re-trálását ertette.

R. J.

Időjárás.

A meteorologiai központi inté-zethez érkezett jelentés szerint az időjárás a követ-kező: Az utolsó 48 órában Erdélynek és délkeleti meg északkeleti határszélén a kivételével mindenütt volt eső, kis-bb-nagyobb mértékben, nevezetesen: Trencsénben, Ungvárt, Szatmárt, Késmárkon, Nagyváradon Aradon, Zombolyán, Debreczenben, Selmeczbányán, Zagrabbán 1—5 mm-ter esőmenyiséggel, Szegeden, O-Gyallán és Szolnokon 5—10 mm. esőmenyiséggel, Fiumében, Czirkenyiczen, Csaktornyan, Egerben, M.-Ovárt, Budapestben, 10—20 mm. esőmeny-nyiséggel, Keszthelyen, Sopronban 20—40 mm. esőmenyiséggel. Égi háboru volt Szegede, Zombolyán, Keszthelyen, Budapest. A leg-nyomás maximuma változatlanul megmaradt északkeleti Európában, minimuma pedig Iro-szagtól nyugotra van, azonkívül Közép-Euró-ban is általában alacsony a nyomás, mely cse-kely melységű minimumot mutat Magyaror-szág fölött. Északkeleti Európa kivételével az idő mindenütt esős volt, a hőmérséklet elosz-lásában nincs lenyeges változás. Hazánkban majdnem országszerzte volt kisebb-nagyob- eső, csak a délkeleti határ vidékén nem volt eső, az idő nálunk többnyire boros, délkeleten in-kább derült és általában enyhe. O-Gyallán zivatar volt. Északi és északkeleti szelek mellett enyhe és helyenkint, főleg keleten, még esős idő várható.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése ápr. 24-én.

Spanyolország és Románia voltak teg-nap napirenden. Napirend előtt azonban Pá z m á n d y Dénes megsürgette a Széchenyi Káro-ly ügyet, kiről immár bizonyos, hogy bármit szerettek volna is rábizonyítani, egyáltalán nem elmebeteg. — Rosen berg Gyula foglalta el az előadói széket s az előadói szűzbeszéd csak arra szorított, hogy a befogadásra ajánlotta a Spanyolországgal kö-tött kereskedelmi szerződés becikkelyezésé-ről szóló törvényjavaslatot. T h a l y Kálmán kimutattván, hogy a spanyolokkal barátságos és rokoni viszonyban élünk, előadta közjogi aggályait. Érthetetlen dolog az, hogy nem akarják a közjogunknak egyedül megfelelő Ausztria és Magyarország kifejezést használni. Egy jóízű spanyol anekdotával fejezte be. Thaly felszólalását, melyben erősen próbára tette, hogy ki tud jobban spanyolul? M a d a r á s z József egyáltalán nem akar tudni kö-zösügyes dologról. H e l l y I g n á c z fölhi-vására ezután a kereskedelmi miniszter nyi-latkozott: Elismeri, hogy a czinben — a mit mindenki lát — nincs meg a Thaly Kálmán követelte közjogi kifejezés, de a részletekben — a mit senki sem olvas — mindenütt ott van, hogy: Autriche et Hongrois. Közön-jük alásan. P o l ó n y i Géza bizonyította meg a ház naplójából, hogy egyszer már elhatá-roztak, hogy többé a mostani közjogellenes ki-fejezést nem használja a ház. Nem szabad meghajolni a külügyminiszter osztrák czopfja előtt. Hiába szavalt bármi szépen és okosan az ellenzék — a kormánypart még szebben szavazott és elfogadta változatlanul a szer-ződést.

Romániára került a sor. B o r o s s Béni előadó valóban tündökölt a téves ada-dok felhalmozásával. — Tulkövetelőknak mu-tatta be a magyar mezőgazdákat, kik pedig a legszerényebb engedménnyel is mindenkor meg voltak elégedve. — M e l t ó n fejezte fe beszédét egy román fürmedvény felolvasásával.

H o i t s y Pálban emberére akadt az elő-adó. Ugy széjjelargumentarta Boross Béni okos-kodását, hogy nem maradt belőle egyéb, mint a sok téves adat. Idegesen fészkelődött helyén az előadó, a kereskedelmi miniszter pedig még idegesebben jegyzett.

Szamosan üdvözölték Hoitsyt a kitünő beszéd után.

I s s e k t z Győző hosszabb beszédben fejtette ki a nemzeti part álláspontját és mindenben helyeselte Hoitsy Pál argumentá-cziót. A többség azonban nem fogadta el a tör-vényjavaslatot.

A román szerződés tárgyalását ekkor fél-be szakították, hogy H o r v á t h Gyula meg-tehesse sürgős interpellációját a kormányhoz az alföldi munkásforradalom tárgyában. A mi-niszterelnök legott választást és komoly ígére-tet tett a bajok orvoslására, bár nagyban le-szallította ennek értékét az, hogy a Bethlen András gróf földmívelésügyi miniszter által kezdeményezett szűkkeblű telepítési eljárást elég kezdeményezesnek tartja. Mután Horvath Gyula még egyszer szólott, az ülés csak fel három órákor ért véget.

Debreczeni ingallanok fergal-ma a kir. törvényszék mint telekkönyvi ha-tóságánál f. évi. ápril 14—21 ig.

1. Dr. Moskovitz Jenő veszi Berger Jenő és neje Fischbein Mariska Széchenyi-utca 1780 sz. házat 32,000 frtért.

2 Kovács László és neje Bene Zsuzsán-na veszik Moskovitz Adolf ondódi földet 2150, frtért. —

3. Kerekes József gyám veszi Barcza La-jos és neje Fodor Julianna csapókerti szőlőjét 820 forintért.

4. Dobos György veszi Kis János és neje Fazekas Zsuzsána teglaskerti szőlője egy ré-zsét 250 forintért.

5. Kovács Ferenc és neje Varga Juli-anna veszik Ujfalu János és neje Kara-csony Sára Busi-utca 722 sz. házat 3000 forintért.

6. Varga Mária Szilágyi Józsefné veszi Szabó Sandorné Varga Julianna teglaskerti szőlőjét 300 frtért.

7. Óri András és neje Bihari Mária ve-szik Nagy Imre és neje Csuth Zsuzsanna nyil-utca 3112 sz. házat 860 frtért

8. Harsányi Daniel és neje, Kulcsár Juli-anna veszik Burai Ferenc és neje, Kovács Mária — 475. sz. házat erdő földre 1900 forintért

9. Halász Mihály és neje, Gazai Julián-na veszik Boldizsár János és neje, Halmi Esz-ter csapó-kerti szőlőjét 150 frt.

10. Molnár János és neje Vincze Katalin veszik Subein József és neje, Hathazi Julianna ondódi földjét 600 frt.

11. Asztalos József és neje, Barta Sára veszik Kis Györgyné, Siller Erzsébet ispotály-utca 3451. sz. házat 1780 frt.

12. Özv. Szabó Miklósné Szűcs Julianna veszi Ozgorán János és neje Keeskes Katicza új földjét 800 frt.

13. Juhász Ignác és neje Mocsy Anna ve-szik Bereczki Julianna és társa újkeri szőlő-jét 1400 frt.

14. Sipos István és neje Csapó Zsuzsán-na veszik Kovács Gábor és neje Nagy Zsu-zsanna nagy cseresi kaszálóját 522 frt. 84 krért.

15. Erdődi József és neje Balogh Esz-ter veszik Sarváry Paulina özv. Csorba La-josné és társai tőczös-kerti szőlőjét 450 frt.

16. Rávai Imre és neje Kis Katicza veszik ja temető-utca 3656. számú házat 3000 forintért.

17. Molnár Piroska Ács Nagy Ferencz-né veszi Molnár Endre n.-utca 1688 sz. há-zat 4500 frtért.

18. Király Janos veszi Király Eszter Kapdebő Ottóné n.-csapó utca 360. sz. háza ondódi földre fele rész illetojét 300 forintért.

19. Nagy István és társa veszik az 57. sz. házat ondódi föld-l 2600 frtért.

A sertéskereskedelmi csarnok jelentése.

Április 23.

a) Hízott sertés arak: 1. Magyar első rendű: 1 Óreg nehéz (páronkint —400 kígron felüli sulyban) 46—47¹/₂. — 2. Óreg közép (páronkint 300—400 kígr. sulyban) 46—47¹/₂. — 3. Fialat nehéz (páronkint 326 kígron felüli sulyban) 48¹/₂—49 — 4. Fialat közép (páronkint 251—320 kígr. sulyban) 48¹/₂—49. — 5. Fialat könnyű (páronkint 250 kígrmíg terjedő sulyban) 48—49. — II. Magyar szedett: . . . Nehéz (páronkint 280 kígron felüli sulyban) 46.50—47¹/₂. 8. Könnyű (páronkint 220—280 kígr. sulyban) 46.50—47¹/₂. 8. Könnyű (páronkint 280 kígrmíg terjedő sulyban) 47.—48. — III. Szerbiai: 9. Nehéz (páronkint 260 kígron felüli sulyban) 47.—48¹/₂. 10. Közép (páronkint 250—320 kígr. sulyban) 47.—48. — 11. Könnyű (páronkint 220 kígrmíg terjedő sulyban) 46 — 47.50.— Sertés létszám ápr. 22-ik napján volt készlet 169,015 darab.

DEBRECZENI SZÍNHÁZ.

Szerdán, ápril 25-én és csütörtökön, ápril 26-án:

Fanchon asszony leánya.

— Operette-ujdonság —

Kossuth és kora.

— Hentaller Lajos könyve. —

A közel napokban egy majdnem 400 ol-dalra terjedő raskos kötetet adott ki fenti cím alatt az Athenaeum.

Még mindannyiunknak élénk emlékeztünkben van a nemzeti gyász megnyilatkozásának megkapó képe, s még ki se zöldült a friss hant a kerepesi temető platánjai alatt — ilyen körülmények között minden tekintetben objektív, szigorúan tárgyilagos bírálatot, kifogástalanul hű képet várni a nemzet nagy halottjának életéről és működéséről, tulzó kívánság volna a legnagyobb histórikussal szemben is.

A Hentaller Lajos könyve egy terjedelmes, lelkiismeretes tanulmány, mely felöleli Kossuth egész élettörténetét, ifjúságától korszokáig.

Hentaller Lajos régebb idő óta és rajongó szeretettel foglalkozik Kossuth Lajos életének és működésének méltatásával. A mi ezen kívül nagy dic-éretet érdemel Hentaller munkájában — az a nyelvezete. Nem a tudományos irodalom megszokott, gyötrelmesen száraz prózája, hanem igazán szép, lendületes és sokszor poétikus nyelv ez. Valóban a legfőbb ideje már, hogy a magyar tudományos, vagy komoly próza gyökeres reformon menjen keresztül.

Hentaller munkája mint olvasmány is valóban élvezetes és soha egy pillanatra sem válik unalmassá, vagy szárazzá. Tud lebilincselni és magával ragadni. Az igazi meggyőződés heve, mely műve minden sorát átlengeti, nem maradt hatástalan. Az érdekes és élvezetes könyvet, mely Kossuth több beszédét és levelét is magában foglalja, melegen ajánljuk mindenkinek, a ki a kellemesen megírt, komoly olvasmányokat kedveli. Az ára 2 forint.

Jósika holttestét hazahozták. Kolozsvárról egy érdekes és meglepő hírt írnak: azt, hogy Jósika Miklósnak, a nagy regényírónak és feleségének holttestét a Jósika-család Drezdában exhumáltatta s a holttestek már utban is vannak Kolozsvár felé. Egy év óta folynak az előkészületek és tárgyalások a kiásásra és a hazahozatalra vonatkozólag; attól kezdve, hogy az ügyet Jósika Samu államtitkár vette kezébe, a német hatóságok teljes udvariassággal jartak el s a dolog rendbe jött. A család, az államtitkár óhajására, gondosan titkolódzott, azért, hogy halottait minden feltűnés és tüntetés nélkül haza szállíthassa. A család Kolozsvárról díszes serepléket fog állítani s mikor ez elkészül, akkor ünnepiesen átvizik a drága halottakat a végleges kriptába. Kolozsvárról a halottakat meg akarják koszoruzni, de megérkezésük idejét senki se tudja.

Szerkesztői üzenet.

E. K. Gy. urnak Kolozsvár. Nagyon köszönjük a szép verset. A mi általunk ígért verseket is elküldjük. Mintán azonban azokat gyűjteményünkbe le kell másolnunk, előbb a »Debreczen«-ben fogjuk közölni, mint történelmi emlékeket s nyomtatásban küldjük el. **Több múzeumnak** Nagyon hajosan tudjuk összeszedni a Kossuth halála alkalmából megjelent lapjainkat, mert bizony mindazon számok elfogytak. De valahogy mégis megpróbáljuk összeszedésüket.

VASUTI MENETREND.

1893. október hó 1-től.

Debreczenből indul:

Budapest-Nagy-Várud felé	reggel 8 ó. 40 p.
»	déli 12 ó. 36 p.
»	este 10 ó. 31 p.
Csak Nagyvárad felé	délután 2 ó. 32 p.
Szatmár felé	délután 3 ó. 51 p.
»	este 8 ó. — p.
»	éjjel 8 ó. 05 p.
Miskolcz felé	délután 3 ó. 58 p.
»	délután 3 ó. 58 p.
»	este 8 ó. 05 p.
B.-Szt.-Mihály felé máv-ról	reggel 5 ó. 48 p.
»	vásártérről 6 ó. 04 p.
»	máv-ról délután 3 ó. 37 p.
»	máv-ról délután 3 ó. 50 p.
F.-Abony és Polgár felé máv-ról	reggel 5 ó. 00 p.
»	vásártérről 5 ó. 13 p.
F.-Abony és Polgár felé máv-ról	délután 4 ó. 03 p.
»	vásártérről 4 ó. 15 p.

Debreczenbe érkezik:

Debreczenbe N.-Várud-P.-Ladány felől	reggel 2 ó. 40 p.
Budapest felől	délután 3 ó. 31 p.
»	délután 7 ó. 09 p.
»	gyorsvonat este 7 ó. 41 p.
Csak Nagyvárad felől	reggel 7 ó. 55 p.
Szatmár felől	délután 12 ó. 16 p.
»	este 10 ó. 16 p.
Miskolcz felől	reggel 8 ó. 07 p.
»	déli 12 ó. 06 p.
»	este 7 ó. 20 p.
Bud-Szent-Mihály felől vásártérről	reggel 8 ó. 03 p.
»	máv-ra 8 ó. 17 p.
»	vásártérről este 7 ó. 40 p.
»	máv-ra este 7 ó. 50 p.
F.-Abony s Polgár felől vásártérről	délután 5 ó. 11 p.
»	máv-ra 5 ó. 25 p.
F.-Abony és Polgár felől vásártérről	reggel 7 ó. 44 p.
»	máv-ra 8 ó. — p.

Budapestről-Debreczenbe indul:

Személy-vonat reggel	8 óra 25 pkor.
Gyors-vonat délután	2 óra 10 pkor.
Személy-vonat este	7 órakor.
Gyorsvonat este	9 óra 15 perckor, mely Püspökladányban utóleri a Budapestről este 7 órakor induló személyvonatot.

(Egyszeres vasuti- — zóna — idő szerint.)

Fő-szerkesztő: **Szinay Gyula**.
 Felelős szerkesztő és lapkiadó: **Kósa Barna**.
 Főmunkatárs: **Dr. Bakonyi Samu**.
 (Szerkesztőség és kiadóhivatal főtér 1823.)

Felhuzó gépek Wertheim F. és Társa
 cs. és kir. udvari szállítók.
 Első oszt. cs. k. szab.
 minden alakban pénzszekrény és felhuzó-gépplyára,
 szabadalmazott biztosító-előkészületekkel. 34
WIEN,
 Képes arjegyzekek ingyen. IV., Louisengasse Nr. 6

Hajdúvármegye és Debreczen sz. kir. város Főispánjától.

Pályázati hirdetmény.

Debreczen sz. kir. város május havi rendes közgyűlésén egy tanácsnoki állás, mely évi egyezerhatszáz (1600) forint fizetésből álló járadalmazással, a hazipénztári ellenőri állás, mely évi egyezer (1000) frt fizetésből álló járadalmazással van összekötve, továbbá az ezen állások betöltése folytán esetleg üresedésbe jövő más állások választás utján fognak betöltetni.

Ezen hivatali állásokra ezennel pályázat hirtetjük, s felhivatnak a pályázni kívánók, hogy kellően felzerelt pályázati kérvényeiket hozzám, mint a kijelölt bizottság elnökehez, f. évi május hó 15-ik napjának délutáni 5 órájáig annyival inkább benyújtsák, mert később érkező pályázati kérvények tekintetbe vetetni nem fognak.

Debreczen, 1894. apr. 9-én.
Gr. Dégenfeld József.
 2-2.

(161.)

Mária-czelli gyomor-cseppek

kiválóan előnyös hatású, felülmulthatatlan s általános ismert hazai- és népszerű a gyomor mindennemű betegségeiben.

Számos betegség ellen kiváló hatású így: étvágytalanság, gyomorgyengeség, felfúvódás, rossz lehellet, savanyú felbőgös köhika undor és hányás, túlságos nyálkásodás, sárgaság, szóval a gyomor bár mely betegségeire lehet következtetni.

De a fejfájás — ha a gyomortól ered — a gyomor túlterhelése étellel vagy itallal, glibarta, lép máj s a nyeres bántalmaknál, mint ki-próbált segítségeszköz használtatik.

A fenn jelzett betegségeken a Mária-czelli gyomor-cseppek sok éveken át a legjobb sikerrel használtott, mit a százakra menő bizonyítványok igazolnak. Ara üvegenként használati utasítással 40 krajczár. Kettős üveg 70 kr. Központi szétküldés **RRADY KÁROLY** gyógyszerészre Kremsierben (Morvország). Kérlek a védjegyre és az aláírásra ügyelni. Csak az oly cseppeket kell elvenni, mint valódiakat, melyeknek csomagja egy zöld vonalón »a valódiság bizonyossága« szavak vannak felírva. Ugyanaz a vonal aláírással is el van látva. Valódi **MÁRIACZELLI GYOMORCSEPPEK** kaphatók: Debreczenben: Miha lovits István, Dr. Rotschnek Emil, Tamássy Béla, Tóth Béla és Balázs Ödön; Ér-Mihályfaiván: Mátray István; Dioszeggen: Vaday Ignác; Hadhazon: Farkas Ödön; Hosszu-Pályiban: Sárossy Imre; — Kaban: Horváth Kálmán gyógyszerész uraknál.

„DEBRECZEN” NYOMDÁJA
 (FÖTÉR 1828. SZ. A. CSANAK-DRAGOTA-HÁZBAN. (A m. kir. főpostával szemben)
 teljesen újonnan berendezett könyvnyomda.

KÉSZIT:
 Gyászjelentéseket, bái- és lakodalmi meghívókat.
ELJEGYZÉSI KÁRTYÁKAT,
TANCRENDEKET és ÉTLAPOKAT.
 Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Elvállal mindenféle nyomtatványokat:
takarékpenztári, kereskedelmi
 ügyvédi és községi nyomtatványokat.
 Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Vidéki megrendelések **ERDÉLYI ISTVÁN** nyomdai művezető nevére czimzendők.

Nyomdánkát, hol északkeleti Magyarország legrégibb és legelterjedtebb politikai napilapja a
„DEBRECZEN”,
 és a szintén elterjedt „DEBRECZENI HIRADÓ” is nyomatik, ajánljuk a helybeli és vidéki közönség szives pártfogásába.

Izléses kiállítás!
 Jutányos árak!

Hirdetések a »DEBRECZEN« című lapban a legjutányosabb árak mellett eszközöltetnek.

SZÁMLÁKAT, ROVATOZOTT IVEKET, NÉVJEGYEKET,
 bor- és rum-vignetteket, falragaszokat,
MINDENEMÜ KÖRLEVELEKET és ÁRJEGYZÉKEKET.
 Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

FOLYÓIRATOKAT és a NYOMDAIPARHOZ tartozó nyomtatványokat izléses beosztással
jutányos árakon.
 Birósági, végrehajtói nyomtatványok készletben tartatnak.
 Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan teljesítettetnek.

Előfizetési árak
 helyben, vagy postán külföldre
 Egész évre 10 frt
 Félévre 5 „
 Negyedévre 2 „
 Egy hóra 1 „
 Egyes szám 4 kr.

A lap szellemi részét illető minden emény a szerkesztőségbe (Fötér) barmintva küldendő.

Előfizethető helyek
 Telegdi K. Lajos könyvkereskedő és kiadóhivatalban (Fötér) alább.

Kié a

Az 1867. XII. a jogfolytonosságokról törvényének 10. cikkében Kossuth Lajos polgári állami aspirációját, állami függetlenségét, 9—15. §-ában a hadügyet.

A koronás fejedelem jogait a hadseregnek csak vezényletére és közzhatnak, de megolvasható a 12. hadseregnek időnként ujhoczok megajánlás feltételeinek meghatározásának elhelyezését, tézkeéseket mind a kormányzat körében.

Hogy merészt magának a bátor — Welsersheimb miniszter, a ki ugyvéssé ismeri és resközjogát, mint br. részli odavágni nek, hogy a hadsereg nem reakción se nem nemzeti tisztán és egyedül.

Amit Lueger a ral dobálózó pohiána módjára be bünkbe, az ifju csel tábort viharos taps közünk. Az 6 politikai kevesebb szavainak, hogysen általában azokra Welsersheimb min bizottja és tanács regről, arra elmulás günk rámutatni és

A „DEBRECZEN”

Nyom

Irtá: Har

A külváros egy nagyon szerényen but kis padlásszobájában szeméink elé.

Az ágyon összek vedéstől elcsigázott, o hörgő hölgy fekszik, e kel. Mellette gyönyörű mán, mozdulatlanul és lesi a beteg hölgy m

A fiatal leány s bánat tükröződik viss resignatio vonul végző könnyet törül ki szer sen a beteg hölgyre. bel csontos, pergamer

A beteg most f és halkán, alig hallha — Vízet.

A fiatal leány g hárbá és a betegnek telve utasít vissza:

— Ismét tejet, rülten — adj vizet, — De az orvos szabad vizet innod.

— Oh, az orvos sohajtott a beteg — orvos, meghalok nem — Ne beszélj gserűen a leány — ne itt engem egyedül, m lsten jó, ó nem akar